

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 662. Vitaliani Pap. Annus 8. Constantis Imp. Annus 21.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

fuerit propagatus. De Longobardis audisti, b eis plures in honorem eiusdem sancti Iohannis, teste Paulo diacono, erectas fuisse basilicas, vt de alijs vbiq; locorum extru- ctis modo taceamus. Quod enim testificatione Domini adeo ipse meruit commendari, in circo a fidelibus pta ex- teris celebriori cultu susceptus est venerandus. Sed red- damus hic eam, quæ de eiusmodi Ecclesiæ erectione & dedicatione extat vetus inscriptio, quæ ab Ambrosio de- scripta se habet:

PRÆCVRSOR DOMINI MARTYR BAPTISTA IO- ANNES
POSSIDET CONSTRUCTAM IN ÆTERNO MYNERE SEDEM,
QVAM DEVOTVS REX RECESVNTIVS AMA- TOR
NOMINI IPSE TVI PROPRIO DE IVRE DICAVI
TERTIO POST DECIMVM REGNI GOMES INCLVTVS ANNO.

SEXCENTVM DECIES ERA NONAGESIMA NOVM. Porro vocem, decies, otiose appositam ad verius perfe- ctionem, idem auctor, qui recitat, affirmat ex temporis exacta ratione. Locus, in quo Ecclesiæ erecta erat, licet amplius, modo humilis apparet, Balneam, dictus, qui hoc tempore nobilissimus habebatur in vertice Vallisoleta- næntus.

I E S V C H R I S T I

Annus 662.

VITALIANI PAP. CONSTANTIS IMP. Annus 8.

I. CONCILIVM CLYPI ACENSE.

a Aimo. lib. 4. c. 41.

b Stat. 6.

PRIVILEGI VM MONA GOREVM S. DIONY SI

II.

SEXCENTESIMVS sexagesimus secundus Domini an- nus, quinta Indictione, numeratur etiam Clodovei Regis decimus sextus: quo à Clodoveo Rege in Gallijs Clypiacensis habitata est Synodus omnium propemodum Francorum gentis, Episcoporum. Est Clypiacum villa in territorio Parisiensi, de qua mentio habetur in rebus ges- tis S. Auberti Episcopi Rothomagensis. De hac vero Synodo hæc apud Aimonium legitur:

Annus decimo sexto, ex quo sceptrâ suscepit regalia Clodo- veus, Pontifex, & totius gentis Principes Clypiacum convenire iubens, meliusque inter eos solus visum, hoc habuit sermonis ex- ordium: Quamquam, iniquicus, Francigenicus, terreni nos em- pra principatum adminovit, publico nos rebus consultores adno- care: tamen primum nobis convenit ea, quæ Dei & sanctorum eius sunt, disponere, vt postmodum ea, quæ nostra sunt, Deo dante, ex- sententia cauant. Ille enim, qui per severitatem polliceri digna- tus est, dicentibus: Primum quare regnum Dei, & iustitiam eius, & hæc omnia adiacentur vobis: nobis sui obtinuerunt præ- ceptis, sua conferri promissa. Requiramus itaque, quæ sunt placita sanctis in regno tam consistitibus æterni Patris, & cuncta nobis evigilant præserta in terris, si ea curaverimus adimplere factis, intentionem iugiter nostri cordis, vos sacerdotes, qui ad vocati estis, & filij Ecclesiarum, attendite, & audite, & audiam si proba- veritis, vna nobis cum ad effectum adducere laborate. Nostri ita- que devoto hoc exeat animus, vt monasterium patris nostri do- minus Dionysij, in quo ipse cum consoribus testimonij veritatis requiescit humatus, & pia memoria genitorum nostri, dominus videlicet Dagoberti ora domine Navildis se sepeliri mandave- runt, ab omni solvamus dominis mortalium: quatenus Abba vel fratres eo loco commanentis possessiones à parentibus nostris, sive ab alijs fidelibus Christianis subtraditas, abque vilius dominatio- nis iniquitate possidentes, pro salute nostra ac statu regni nostri li- berrimè Deum deprecantur.

Hinc autem nostra suggestioni consentit venerabilis Landericus Parisiæcensis Præsul, in cuius diocesi cœnobium illud situm est, & cui usque ad præsens tempus subiectum fuit. Hanc ergo liber- tatem servari Deo iudicij confirmari danti fuerint adepti, nulliusque præ- ter Dei & sanctorum, nostramque, cui etiam tota nato Francor- um parte, fuerint percepti dominatum: sciam se debito tali genito- ribus nostris & nobis, eisque, qui nostro (vt ipsi animas) per Dei gra-

tiam orientur ex senne, fore obnoxios: & pro nostra, remanere, quos commemoravimus, presertim ac futura reque non legimus Deum exorare. Hac Regem pro cessione loquamur curamplacito, postquam auscultaverunt inveni: in laudibus eius proclamantes, mansura ei optant gaudia.

Hinc convenit interspersi prope omnes Gallicani Episcopi, inter quos quidam sanctis existerent veri, quos sancta Ecclesiæ digni esset honoribus, eo quod ad totam sepulchra vana revere- samarentur infirmitatibus: id est, beatus Audobertus, sanctus huius frater ipsius, & demum Eligius cum beato Salvino, nec non sancto Eucherio. hæc de Synodo ibi: de rebus autem in ea gestis nihil præterea.

Sed & sub eodem Clodoveo Rege celebrata reperit Synodus Cabilonenfis, quoto autem anto regis e- ius, ignoratur: cui inter alios dignos Episcopos sancti- tateque celebres interfuisse legitur, qui etiam in dicto Concilio Clypiacensi presentes fuerunt sancti vin- doenus & Eligius: verum non sub Landerico Episcopo Parisiensi habitata ponitur, sed eo tempore, vno Parisiensi Ecclesiæ præerat Audobertus, qui per Abbatem Gimoaldum eidem interfuit. Ad hinc autem Audobertus S. Andoens Episcopus Rothomagensis scripsit vitam Sancti Eligij Episcopi Nivionensis: extant ea de re literæ vtriusque vltro citroque date in appendice eiu- dem scriptiois. habentur eius Synodi canonice decem & novem, quos tu consulat. Legitur post ipsos episcopi Synodalis ad Theodorum Episcopum, qui publicè cen- nit penitentiam ob publica peccata commissa, qua o- tatur causam dicere ad sequentem Synodum Arlesien- sem. Quod ad tempus regni Clodovei spectat: pen- nitentiam usque ad annum decimum octavum sui regni inferius dicturi sumus.

I E S V C H R I S T I

ANNVS 663.

VITALIANI PAP. CONSTANTIS IMP. Annus 9.

QVI sequitur annus sexcentismus sexagesimus ter- tius, Indictione sexta inscribitur: quo Constantia Imperator Romam se conferens ad limina Apосто- rum visitanda, à Vitaliano Romano Pontifice honori- ce exceptus est. Sed quomodo id accidit, & quare ab eodem Imperatore Romæ gesta sint, ex Anastasio bi- bliothecario audiamus, qui in Vitaliano ipsius habet: Hinc, inquit, temporibus venit Constantius Augustus de regre- beper litoraria Athenas, evadit Tarentum, inde destinatione Neapolim per Indictionem sextam: postmodum venit Romam, ut est, quinta die mensis Iulij, Indictione supra scripta. Itacur- rit et Apostolicum cum clero suo militario secus ab urbe Italia, & suscepit eum. Obsequiaria Pontificis quid aliud mereretur, nisi fuisse aduentum eius in vrbem pacificum, pax ille- que pacis nuncia, quæ significarent Imperatorem ve- nientem in Occidentem, Occidentalem velle secula- dem, ac deest ita Orientalium errorem, à quibus vobis libensque discederet? Hæc & alia huiusmodi cum apud Vitalianum Pontificem fidem invenierint, nihil ultra prætermittisse, quo cum demerere & continere in officio posset: vt ab eodem auctore audies, qui sic reliqua nar- rare pergit:

Et ipsa die ambulavit Imperator ad sanctum Petrum et in- ventionem, & domum ibi obtulit: die Sabbati ad S. Marzianum venit, ut- que domum obtulit. Dominus die processit ad S. Petrum cum om- nino suo: omnes cum certis externis copiam ei, & obsequio super- tate illius pallium aureo textum, & celebrata sunt Missæ. Die Sabbati die venit Imperator ad Lateranum ad S. & sancti, & ibidem præsens est in basilica Iulij. Item Dominus die sui facti- to ad sanctum Petrum, & post Missas celebratas, vbi præsens fuit inuicem Imperator & Pontifex. Duodecim die in civitate Romana perseverans, omnia, quæ erant in ore, ad vrbem con- statu deposuit. Sed & Ecclesiam beate Marie ad Martirium, qua